

STICHTING RADIOGEMEENTE
PREEK UIT HET CONTACTBLAD JAARGANG 45 NR 4

Schriftlezing:

2 TIMÓTHEÛS 4 : 1 - 11A

1 JOHANNES 2 : 15

"BENT U OOK ZO'N DEMAS?"

DOOR KLAAS DE BOER

Lieve mensen, bent u nu ook zo'n Demas? Toen ik het deze week in mijn omgeving vroeg; "Ben jij ook zo'n Demas?" vroegen ze allemaal: "Wie is die man? Komt hij ook in de Bijbel voor? Ik heb er nog nóóit van gehoord. Hoe kun je dan zo'n Demas zijn?"

Nu, Demas is niet zo'n bekende figuur. In het woordje Demas zit het woordje "demasqué" en vanavond gaan wij hem ontmaskeren. Vanavond laten wij zien hoe hij is en hoe hij moet zijn. Ja, wie was hij dan?

Paulus is op zendingsreis gegaan met Demas. Maar dan komt in de Bijbel voor – wij hebben dat gelezen: "Demas heeft me verlaten." Demas was ook mee op reis gegaan met Lucas. Hij was één van de trouwe medewerkers van de apostel Paulus. Hij is dat zeven jaar geweest. En hij was nog een hele trouwe medewerker ook. Tijdens de eerste gevangenschap van Paulus is hij bij hem en dan schrijft Paulus vanuit de cel: "Demas groet u." Dan is hij er.

Demas is dus een medearbeider, een bekende in het werk. Je zou zeggen: een dominee of een ouderling. Als je dan de brief aan Filémon leest, dan staat er weer dat Demas erbij is. Demas de evangelist, Demas de arbeider in de wijngaard, Demas een trouw gemeentelid. We zouden kunnen zeggen: iemand die bekend is met het evangelie, iemand die bekend is in de gemeente van Jezus Christus. Maar Demas is zijn passie kwijt. Demas heeft Paulus in de steek gelaten.

"Demas heeft mij uit liefde voor de tegenwoordige wereld verlaten."

2 Timótheüs 4 : 10a

Nu ontmoeten wij Paulus als hij in hele nare omstandigheden zit. Paulus zit gevangen in de wereldstad Rome. Hij weet één ding: hier kom ik niet meer uit. Dan zit hij daar in die binnenste kerker. En hij zit met de dood voor ogen. Hij weet: dit kan mijn einde betekenen. Eerst zegt hij: "Ik heb de goede strijd gestreden." En dan: "Ik voel me zo alleen, want Demas heeft me verlaten." Demas, zijn laatste vriend, zijn trouwe medewerker laat hem alleen achter.

Ik denk dat dat verschrikkelijk is om in de steek gelaten te worden. Dan voel je je verraden. Zoals die man die zijn vrouw de bons gaf. Zij zei tegen me: "Ik voel me verraden." Of die bejaarde die nooit bezoek krijgt. Of dat kind dat niet meer thuis komt, dat de huisdeur met een bons heeft dichtgegooid. Erg voor de ouders. En je wacht nog steeds op dat telefoontje. Nee, komt niet... "Demas heeft me verlaten." Erg voor Paulus. Alleen op de wereld. Misschien dat hij nog gezegd heeft: "De groeten. Hou doe! Tot ziens. Doei..." En dan is Paulus alleen. Eenzaam...

Dan kun je natuurlijk makkelijk zeggen: "De oude koningin Wilhelmina was eenzaam maar nooit alleen." En Paulus kon toch ook weten van Psalm 27 die we gezongen hebben? "Toch neemt de Here me aan. Ik ben niet alleen." Dat weet Paulus natuurlijk. Maar Paulus voelt zich in de steek gelaten.

Maar ik ben misschien wel meer met Demas begaan. Want, lieve mensen, Demas blijft niet bij Paulus. En je vraagt je af: blijft hij wel bij de Heer? Hij heeft verlangen gekregen naar Thessalonica, de stad waar hij opgegroeid was. Een stad met een machtig uitgaansleven en veel vertier. En Demas is op weg gegaan. Maar blijft hij nu wel bij het geloof? Blijft hij bij God?

Het staat erbij: "Demas heeft de tegenwoordige wereld lief gekregen. Demas heeft me verlaten." Demas hoort bij de afhakers. Demas hoort bij de kerkverlaters. Misschien dat ik het wel zo kan zeggen: Demas was de eerste kerkverlater. Dat is een proces, dat weet ik.

Ik ken heel veel Demassen tegenwoordig, mensen die gestopt zijn. Ja, de kerk heeft afgedaan. Die viel tegen. "En preken doen me niets meer; daar vind ik niets aan. De mensen zijn niet meer liefdevol, nee, mij niet meer gezien." En het proces is in beweging gezet. Je stopt.

Maar is dat de ware reden? Als je met zulke mensen doorpraat, dan komen er andere redenen naar voren. Dan vraag je: "Waar was je?" "O ja, ik heb gekeken naar de *Voice of Holland*. Ik vond het prachtig. Of *Eén tegen Honderd*. Daar kan ik ook van genieten. En 's morgens is dominee Van der Veer ook mooi. En *Hour of Power* vind ik ook geweldig." Of: "Mijn jongen moet voetballen." En: "We waren al zo lang niet meer naar een concert geweest, nee, Klaas, we hadden andere dingen. Geen interesse." Nu weet ik: die andere dingen kunnen belangrijk zijn, maar het is vaak de liefde voor de tegenwoordige wereld. Dan krijg ik van de jongeren direct de vraag: "Mag je dan niet genieten?" Jazeker, je mag genieten van bloemen en de schepping. Je mag genieten van je kinderen. Je mag genieten van je huis en van je vakantie. En je mag genieten van de mensen om je heen. Jezus kon dat ook waarderen. Dat is niet verboden. Je mag genieten.

Nee, die tegenwoordige wereld, dat is de wereld van het hier en nu. De wereld van vandaag om je heen. Die lonkt en die wil je wegtrekken bij God vandaan. En als je er eenmaal in zit, is de weg soms zo moeilijk terug. Want in die wereld is alles te vinden, zonder dat je je bekommert om de wereld van morgen. Zonder dat je wat geeft om een ander, zonder dat je oog hebt voor de grote toekomst van Jezus. Zonder dat je oog hebt voor de grote taak die je wacht. Je bent alleen maar bezig met jezelf, je eigen taak en je eigen plaats in de wereld. Je bent alleen maar bezig met je eigen leven. Je leeft met wat voor ogen is, zonder dat je wilt delen in het meerdere dat de Heer je geeft.

De tegenwoordige wereld is niet een wereld van dankbaarheid en afhankelijkheid. De tegenwoordige wereld is niet een wereld van geluk omdat je leven mag. De tegenwoordige wereld is een wereld van eten, drinken en vrolijk zijn. En morgen? Daar heb ik geen behoefte aan. Nee, daar ga ik aan voorbij. Het enige waar het om draait in de tegenwoordige wereld van Demas, dat is genieten en dat is dan letterlijk alles. En de kerk? Het geloof? Geen plaats. Dat is ouderwets. En dat kost veel te veel tijd. Nee, je bent bezeten van luxe en welvaart en je vergeet de grote luxe die het geloof je biedt. Nee, daar heb je geen tijd voor.

"Want er komt een tijd, dat (de mensen) de gezonde leer niet (meer) zullen verdragen."

2 Timótheüs 4 : 3a

Dan lees je die brief van Paulus aan Timótheüs. En je voelt zijn verdriet: "Demas heeft me verlaten." En je voelt het als het ware met Paulus mee. Je ziet hem daar alleen zitten in die cel in Rome. "Ik heb het hem zo voorgeleefd en ik heb het hem zo voorgedaan en nu ben ik alleen. Demas heeft me verlaten." Demas heeft de Heer in de steek gelaten. Demas is in het legertje van afvallers gekomen. Demas zit als het ware in de bezemwagen. Terwijl Jezus zegt: "Blijf bij Mij." Dat vraagt Jezus.

Daarom heb ik aan het begin die ernstige tekst gelezen. Je kunt de wereld niet liefhebben én God. Dat gaat niet. Demas koos verkeerd.

Mogen we niet oordelen? Lieve mensen, mogen we niet oordelen? Doen we zo gauw, hè? "Die is er niet en die is er wel." Als je nu de uitleggers van deze tekst leest, dan zie je dat in die uitleg heel veel veroordelingen voorkomen. Sommigen hebben Demas weggevaagd en hebben gezegd dat hij reddeloos verloren was. Toen ik dat las, dacht ik: ophouden! Laten we het oordeel aan de Here God overlaten. Anderen zeiden dat Demas een felle tegenstander van het evangelie is geworden. Het is van kwaad tot erger gegaan. Dat kan. Maar laten we het oordeel aan God overlaten. Er zijn uitleggers die zeggen dat Demas teruggekeerd is in de schoot van de kerk. Ook dat kan. Maar we weten het niet. Laten we het oordeel maar aan de Heer overlaten.

Er is wel een vermaning voor ons allemaal en die vermaning is: al ben je nog zo'n goed gemeentelid, je kunt gauw uit de koers zijn. En ik ken ze... Jonge mensen die gestopt zijn. Ouderlingen die er niet meer aan doen. Mannen en vrouwen langs de zijlijn met heel veel kritiek. Je kunt zo gauw uit de koers zijn. Net als Jona. Zijn naam betekent *Postduif*. Jona was echt zo'n uit de koers geslagen postduif. Net zoals de duiven op de Ketelbrug. Dan zie je ze zitten omdat ze uit de koers zijn geslagen. Jona, een kerkmens, uit de koers geslagen. Een profeet met een opdracht op de verkeerde weg. "Ik ga niet. Ik doe het niet!" Net zoals Demas. Demas heeft me verlaten. Demas heeft de tegenwoordige wereld lief gekregen.

"Heb de wereld niet lief en hetgeen in de wereld is. Indien iemand de wereld liefheeft, de liefde van de Vader is niet in hem."

1 Johannes 2 : 15

Dan die vraag: Bent u nu ook zo'n Demas? Echt een vraag om over na te denken. Wie ben ik? Want als je Jezus echt kent, heb je een ander leven. Dan leef je anders. Dan leef je niet meer voor jezelf, dan leef je vanuit het geloof. Dan praat je niet vanaf de zijlijn, nee, dan ben je in het veld bezig. Dan heb je toekomstverwachting. Dan zie je perspectief. Dan zie je zelfs Jezus.

Jezus heeft ook de tegenwoordige wereld lief gekregen. Die is vanuit de hemel gegaan naar beneden en toen is Hij gaan wonen tussen de mensen in. Lid geworden van het menselijk gezin. Daarom staat die befaamde tekst in de Bijbel: "Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft..." Alzo lief heeft Hij de wereld, u en mij, gehad, dat Hij gekomen is.

En dan ontdek je: die tegenwoordige wereld met al zijn vragen, dat ben ik. Jezus leeft in het hier en nu. Hij heeft van onze vraagtekens uitroepetekens gemaakt. Jezus: een uitroepetekens in deze wereld! Dat is een wonder van genade.

Wij gaan straks weer op weg naar Kerst. Wij gaan op weg naar Advent. Dan heb je uitzicht, dan heb je perspectief en mag je met Jezus opstaan tot een nieuw leven. En je hebt vanaf de tegenwoordige wereld zicht op de toekomstige. Lieve mensen, dan zie je de hemel opengaan. Je weet dat Jezus terugkomt en je ziet het nieuwe leven zonder eenzaamheid, zonder verdriet en zonder zorgen, zonder vragen. Paulus, dan kun je ertegen!

En wij? Lieve mensen, niet afhaken, welnee. Door blijven gaan, want er is toch een stukje troost. Toen Paulus daar zat en Demas hem verliet en op weg ging naar Thessalonica, weet u wie er meeging? Jezus zelf. Dat kun je oppakken uit die gelijkenis van het verloren schaap. Als dat ene schaapje weg is, wie ging hem achterna, wie ging mee? Jezus.

Ik zeg dat vaak tegen ouders als kinderen de deur hebben dichtgeslagen. Jezus gaat mee. Wij kunnen ze niet vasthouden. Natuurlijk geeft die open plek wel een bloedend hart bij Paulus en bij vele anderen. Ja, dan wordt de kerk niet als een veilige plek ervaren. Dan zou ik tegen u willen zeggen: blijf toch bidden voor de mensen die de tegenwoordige wereld hoogachten. Ik denk aan de vader van de verloren zoon. Toen hij terugkwam zei hij: "Blij dat je er bent!" Jezus is blij dat u er bent. Want dan mag je leven.

Wat ben je nu? Zo'n Demas?

*Ik heb in de spiegel gekeken,
ik heb voor de spiegel gestaan
en in het licht van Uw wet vergeleken,
gezien wat er mis is gegaan.*

*Ik heb mijn zonden beleden,
U gezegd wat ik fout heb gedaan.
Ik heb om vergeving gebeden
en ik ben in mijn nood tot U gegaan.*

*We hebben weer in de spiegel gekeken,
we zijn weer voor de spiegel gaan staan
en met verwondering heb ik gekeken,
dat ik dankbaar met God mijn weg mag gaan.*

Wie ben je? Ben je echt zo'n Demas die Jezus kent? Dan mag je je weg verdergaan met Hem. En je weet: Genade, zo oneindig groot... En je gaat het zingen:

*Wat zou ik zonder U geweest zijn?
Hoe zou ik zonder U bestaan?
Ik zou ten prooi aan angst en vrees zijn
en eenzaam door de wereld gaan.*

Nee, niet eenzaam. God gaat met je mee. Amen.